

Sygn. akt I C 224/20 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2022 roku

Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Grzegorz Barnak

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2022 roku w Dębicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powódki M. M. na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwotę 917,00 zł (słownie: dziewięćset siedemnaście złotych) wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od powódki M. M. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dębicy kwotę 842,14 zł (słownie: osiemset czterdzieści dwa złote czternaście groszy) tytułem zwrotu wydatków.

Sygn. akt I C 224/20

UZASADNIENIE

Powódka M. M. domagała zapłaty od pozwanego (...) Sp. z o.o. w K. kwoty 4 174,83 zł. wynikającej z zawyżenia faktur za rozliczenie dostaw/odbioru energii elektrycznej. Pismem z 22 kwietnia 2021r. powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 2 718,28 zł (k.194-196).

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Sp. z o.o. w K. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

1. **Fakty**

Pismem z 31 października 2016 r. pozwany (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. przesłał powódce Aneks nr (...) do Umowy Sprzedaży (...) Elektrycznej nr (...) z dnia 11.08.2016 r. z pouczeniem, że w przypadku braku woli realizacji postanowień Aneksu powódka może w dowolnym momencie złożyć wypowiedzenie w trybie określonym w OWU. Postanowienia Aneksu miały obowiązywać od daty pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej z mikroinstalacji prosumenta do sieci (...) bądź od dnia 1 lipca 2016 r. zależnie od tego, która z dat będzie późniejsza. Następnie w dniu 25.11.2019r. strony zawarły aneks (...) do Umowy Sprzedaży (...) Elektrycznej nr (...).

W § 4 pkt. 7 aneksu z 25.11.2019r. przyjęto, że jeżeli klient został zakwalifikowany do jednej z grup taryfowych wielostrefowych, to rozliczenie energii wprowadzonej z pobraną w danym okresie rozliczeniowym odbywa się zgodnie z postanowieniami postanowieniami ust. 1 do 6, z tym zastrzeżeniem, że rozliczenia ilościowego, o którym mowa w ust. 2

dokonywane jest w oparciu o sumaryczną ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci (...) w strefach przez klienta wobec numerycznych ilości energii pobranej przez niego w strefach z tej sieci, a gdy wyniku tego rozliczenia ilości energii pobranej jest większa niż ilość energii wprowadzonej do sieci, to ilość energii wynikająca z tego rozliczenia dzielona jest na poszczególne strefy czasowe proporcjonalnie według ilości energii pobranej w tych strefach w danym okresie rozliczeniowym.

Dowód: - Aneks do Umowy Kompleksowej wraz z pismem k. 8-12, aneks nr (...) wraz z pismem k. 13-14, 17, ogólne warunki k. 15-16.

W zakresie zakupu energii elektrycznej przez powódkę rozliczana była ona według wybranej przez nią taryfy G13. Taryfa ta przewiduje inne ceny energii elektrycznej pobieranej przez powódkę w szczycie przedpołudniowym, a inne w szczycie popołudniowym. Uregulowanie to dotyczy wyłącznie rozliczenia energii pobieranej przez powódkę, co wynika z istoty taryfy i decyzji ją zatwierdzającej. Rozliczenie odbywało się w 3 strefach czasowych

1. Szczyt przedpołudniowy - godziny 7.00 – 13.00,
2. Szczyt popołudniowy - godziny 19.00 – 22.00,
3. Pozostałe godziny doby – godziny 13.00-19.00, 22.00-7.00.

Dowód: akta sprawy I C 690/19 : taryfa dla energii elektrycznej dla odbiorców z grup taryfowych G – k. 22-23, - decyzja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 17.12.2015 r. wraz z taryfą grup G – k 24-29, - decyzja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 15.12.2016 r. wraz z taryfą grup G – k.30-33.

Pozwany wystawił powódce faktury VAT rozliczeniowe za energię elektryczną i usługi dystrybucji:

- nr (...) za okres 9.09.2016 r. do 12.12.2016 r. na kwotę 854,93 zł,
- nr (...) za okres od 12.12.2016 r. do 23.02.2017 r. na kwotę 1465,34 zł,
- nr (...) za okres 23.02.2017 r. do 12.04.2017 r. na kwotę 521,45 zł,
- nr (...) za okres 12.04.2017 r. do 30.06.2017 r. na kwotę 10,52 zł,
- nr (...) za okres 01.07.2017 r. do 31.12.2017 r. na kwotę 456,23 zł,
- nr (...) za okres 1.01.2018 r. do 30.06.2018 r. na kwotę 1434,99 zł,
- nr (...) za okres 01.07.2018 r. do 31.12.2018 r. na kwotę 622,51 zł,
- nr (...) za okres 01.01.2019 r. do 31.12.2019 r. na kwotę 465,95 zł.

Załączniki do faktur zawierały dane techniczno – rozliczeniowe z urządzenia (licznika) pomiarowo – rozliczeniowego zainstalowanego u powódki oraz dokonane przez pozwanego rozliczenie energii elektrycznej wprowadzonej wobec ilości pobranej za wskazany w poszczególnej fakturze okres, z uwzględnieniem współczynnika ilościowego, wynikającego z ustawy (...), a także rozliczenie sprzedaży energii elektrycznej za podany w fakturze okres, rozliczenie opłat za usługi dystrybucji oraz rozliczenie opłat za usługi dystrybucji uiszczonych przez sprzedawcę zgodnie z ustawą o odnawialnych źródłach energii.

Dowód: faktury wystawione przez pozwanego wraz z rozliczeniami k. 24-54.

Pismem z 20 listopada 2017 r. powódka złożyła wniosek do Koordynatora ds. negocjacji przy Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w W. o wszczęcie postępowania polubownego, pozasądowego w sprawie rozwiązania sporu konsumenckiego pomiędzy powódką a pozwanym dotyczącego korekty rozliczenia finansowego energii pobranej z

sieci wobec energii wprowadzonej do sieci za okres od uruchomienia mikroinstalacji tj. od 9 września 2016 r. do 30 czerwca 2017 r. poprzez wystawienie faktur korygujących do faktur rozliczeniowych wystawionych za ten okres czasu.

Po przeprowadzeniu postępowania i wyrażeniu w nim stanowisk przez strony Koordynator ds. negocjacji przy Prezesie Urzędu regulacji Energetyki w W. w marcu 2018 r. zakończył Postępowanie (...) wobec braku możliwości dojścia stron do porozumienia, pomimo dokonanych czynności, z uwagi na utrzymującą się rozbieżność w stanowiskach stron.

Dowód: wniosek o wszczęcie postępowania polubownego, stanowiska stron, protokół z zakończenia postępowania polubownego przez Koordynatorem ds. negocjacji przy Prezesie Urzędu Regulacji Energetyki – k. 56-82.

Powódka jest odbiorcą końcowym dokonującym zakupu energii elektrycznej od pozwanego na podstawie umowy kompleksowej nr (...), wytwarzającym energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii z mikroinstalacji, w celu zużycia jej na potrzeby własne, niezwiązane z wykonywaną działalnością gospodarczą, zwaną prosumentem. Po złożeniu przez powódkę odpowiedniego wniosku o przyłączenie mikroinstalacji do sieci (...) (Operator Systemu (...)) rozliczenia wytwarzanej energii elektrycznej wykorzystanej w mikroinstalacji przez powódkę odbywają się na podstawie aneksów nr (...) z 11 sierpnia 2016 r. i nr 2 z 12 kwietnia 2017 r. z późniejszymi zmianami.

W przypadku powódki ilość energii wprowadzonej do sieci jest skorygowana współczynnikiem 0,8. Rozliczenie ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci odbywa się na podstawie ilości energii pobranej z sieci. Przedmiotem rozliczenia jest ilość energii elektrycznej bez przeliczenia jej w zależności od strefy czasowej. Powódka proponuje błędny sposób rozliczenia, tj w ten sposób aby uwzględnić produkcję energii elektrycznej w najdroższej I strefie, która jest produkowana w większości nie na jej potrzeby, i przeliczenie tej ilości energii na wartość złotych i odkupienie za tą kwotę energii w najtańszej 3 strefie. Jest to niezgodnie z umową. Powódce za nadprodukcję nie należy się nadpłata finansowa. Nadprodukcja może być jedynie odebrana przez prosumenta w postaci energii elektrycznej w stosunku 0,8 proporcjonalnie do sumarycznej energii pobranej w poszczególnych strefach czasowych zgodnie z aneksem (...). Sposób rozliczenia został sprecyzowany w aneksie (...) do umowy sprzedaży energii elektrycznej. Sposób rozliczenia za energię elektryczną wytworzoną przez mikroinstalacji powódki i oddaną do sieci nie stoi w sprzeczności z obowiązującymi przepisami i jest zgodny z zawartymi aneksami.

Dowód : opinia biegłego Z. Z. k. 148-156.

2. Ocena dowodów

W niniejszej sprawie sąd oparł swoje ustalenia faktyczne o treść dokumentów wymienionych w ustaleniach faktycznych oraz opinie biegłego. Brak było podstaw aby kwestionować wskazane dowody.

3. Ocena prawna

Powództwo była niezasadne.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z 20 lutego 2015r. o (...), o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w celu jej zużycia na potrzeby własne przez prosumenta energii odnawialnej wytwarzającego energię elektryczną w mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

- 1) większej niż 10 kW - w stosunku ilościowym 1 do 0,7;
- 2) nie większej niż 10 kW - w stosunku ilościowym 1 do 0,8.

Powódka jest odbiorcą końcowym dokonującym zakupu energii elektrycznej od pozwanego na podstawie umowy kompleksowej nr (...), wytwarzającym energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii z mikroinstalacji, w celu zużycia jej na potrzeby własne, niezwiązane z wykonywaną działalnością gospodarczą, zwaną prosumentem.

W przypadku powódki ilość energii wprowadzonej do sieci jest skorygowana współczynnikiem 0,8. Rozliczenie ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci odbywa się na podstawie ilości energii pobranej z sieci.

Powódka proponuje błędny sposób rozliczenia, tj w ten sposób aby uwzględnić produkcję energii elektrycznej w najdroższej I strefie, która jest produkowana w większości nie na jej potrzeby, i przeliczenie tej ilości energii na wartość złotych i odkupienie za tą kwotę energii w najtańszej 3 strefie. Jest to niezgodnie z umową tj. oraz nie ma podstaw w ustawie o odnawialnych źródłach energii. Powódce za nadprodukcję nie należy się nadpłata finansowa. Nadprodukcja może być jedynie odebrana przez prosumenta w postaci energii elektrycznej w stosunku 0,8 proporcjonalnie do sumarycznej energii pobranej w poszczególnych strefach czasowych zgodnie z aneksem (...). Sposób rozliczenia za energię elektryczną wytworzoną przez mikroinstalacji powódki i oddaną do sieci nie stoi w sprzeczności z obowiązującymi przepisami i jest zgodny z zawartymi aneksami. Zapisy aneksów nie zawierają niedozwolonych klauzul umownych, nie można uznać iż działa pozwanego stanowią nieuczciwą praktykę rynkową. Przeciwnie rozliczanie ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w sposób przyjęty przez pozwanego i uregulowany w § 4 pkt. 7 aneksu z 25.11.2019r. jest zgodny z filozofią odnawialnych źródeł energii, która powstała z myślą o produkcji energii elektrycznej przez prosumentów na własne potrzeby. Nadmiar energii w danej strefie czasowej nie może stanowić dochodu w bilansie energetycznym.

Powódka domagała się również ustalenia, że dotychczasowy sposób rozliczania dostaw/odbioru energii elektrycznej przez pozwanego jest sprzeczny z zapisami umowy kompleksowej jak również z przepisami ustawy z dnia 20.02.2015 r. o odnawialnych źródłach energii, w szczególności art. 4 ust. 2 i 7 ww. ustawy. Wniosła ona także o zobowiązanie pozwanego do dokonania korekty rozliczeń dostaw/odbioru energii od dnia uruchomienia mikroinstalacji tj. od 9 września 2016 r. i w przyszłości. Te żądania również nie były zasadne, skoro sposób rozliczania energii przez pozwanego był prawidłowy. Wprawdzie ostatnie żądania były już przez powódkę zgłaszane w sprawie I C 690/19, ale w tamtym postępowaniu nie były one rozpoznane (k. 86 str. 9 uzasadnienia).

4. Koszty

O kosztach sądowych orzeczono w pkt II wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c., mając na względzie zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Ponieważ powództwo zostało oddalone w całości, Sąd obciążył powódkę kosztami postępowania w postaci kosztów wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego – 900 zł. i kosztów opłaty od pełnomocnictwa – 17 zł.

W pkt III wyroku na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych nakazano ściągnąć od powódki kwotę 842,14 zł. wydatków na koszty wynagrodzenia biegłego – koszty te wynikły z konieczności dokonania ustaleń z uwagi na twierdzenia powódki, która uważała, iż pozwany dokonuje nieprawidłowych rozliczeń energii.